

Život na Rusi 160), prim. púhel, viel leeren Raum enthaltend etc. P.: puhati, pihati, M. E. púch-; tako menda tudi dúpa (iz du-p-a), dúplja, dúplo, duplina zraven dĕpla, dĕplo Höhlung, dúpelj hohl, etc. P., prim. M. E. dup-: nsl. v misli zadubljen. Zraven duti je oblika diti iz dy-ti wehen, duften, leise atmen: sapa dije, cvetlice dijejo P.; prim. dynja M. E. 55 in 421 h. dinjav tumidus. Zato smemo menda po M. uku (prim. kŭ-1. in 2.: kyj, kujem; tŭ-: stsl. tyti fett werden [prim. č. jak to žije a tyje Babička 159], tukъ tuč a) podstaviti korensko obliko a) dŭ-: —, b) s podaljšanim samoglasnikom dy- (sapa dije), c) v višji stopnji du- (veter duje), kar se ponavlja pri podaljšanih korenih dŭ-ch-, M. E. a) dŭch-, b) dych-, c) duch- in pri dŭm- iz dŭ-m- ravno tak, recimo a) dŭm-, b) dym-, c) menda tudi dum-. Prim.

II. a) Dŭch-: dehniti, dáhniti hauchen, riechen (P.: iz-, na-, od-, po-, pre-, pri-, v-, vz-, za-); tu razlaga M. E. dehôr, thôr, pri nas hôr Iltis (izvirno das Stinktief); dodaj iz P. dehlina (dahlina) der Niederschlag vom Hauche (z. B. auf Glas), nádeha 1. Inspiration, 2. (natha) Schnupfen, zadàh übler Geruch itd., nadalje dehtéti stark atmen, duften; dehteti po čem sich sehnen, dehtiv begierig, glede pomena prim. koprneti in gr. ἐπιθυμῆν: θυμός.

b) Dy ch-: dihati atmen, riechen, schnupfen, dihniti einen Atemzug machen, v koga, v kaj, anhauchen (P.: iz-, na-, od-, po-, pre-, pri-, v-, vz-, za-); v glagolski vrsti III. 2. dišati riechen, schmecken (P.: do-, iz-, ob-, po-, pri-, raz-, u-, za-); podaljšani glagoli: dihljati sanft atmen, dihetáti schnell atmen, dihtéti stark atmen, einen Geruch verbreiten, duften; dihtéti po čem nach etwas verlangen, prim. dehteti (a); izmed izvodov postavimo tusem M. E. dihur P. dihôr = dehôr (a); dih Hauch, dihâlo Atmungsorgan, Duft, dihâlke f. pl. = skрге, dišáva Wohlgeruch, Gewürz, diš Duft — dišen wohlriechend P.; dihtiv begierig, eifrig, tak tudi č. dychtivý dychtivost sehnsüchtig, Sehnsucht (Babička 67, 188), prim. dehtiv (a); nadalje izdih Aushauch, nadih Anhauch, Anflug, Aspiration (gramm.), nádiha Begeisterung, oddih Erholung, predih Schacht, Abgrund; Eisloch (Durchhauch, prim. prepih Durchzug, Zugluft), pridih Spiritus (gramm.), vdíha Eingebung, vdih Einatmung, Eingebung, vzdih vzdiháj Seufzer, zadih zadihnina fauler Geruch itd. P.

c) Duch-: duh m. 1. Atem: duh Božji veje nad vesoljnim stvarjenjem; 2. Geruch: prijeten, slab duh, ni duha ne sluha; 3. Geist als innere Kraft: starec krepkega duha, nič nima duha v sebi (vino, človek),

prim. duhovit; 4. Geist als persönliches Wesen: angeli so zgolj duhovi, sv. Duh, na duhovo: na praznik sv. Duha. Duša iz duh-ia 1. Geruch: babja duša Thymian (dišava za starke), prim. θυμός = θυμόν: θυμόν; 2. stsl. Atem (prim. P. dušica 1. schwerer Atem), Seele, nsl. Seele: človek ima dušo in telo; 3. notranjost v rečeh P. 2.—9., tako tudi dušica I. 2. II. 2. P.; — glede prenesenega pomena prim. lat. spiro ich wehe, hauche, spiritus Hauch (gramm. sp. lenis, asper): spiritus sanctus; gr. πνεύω ich wehe, hauche, πνεύμα Hauch: ἄγιον πνεύμα spiritus sanctus; gr. ἄνεμος Wind: lat. animus Geist, anima Seele (G. Curtius o. c. 306; ψύχω ich hauche, atme: ψυχή Seele; — dúha Geruch; dúhati hauchen, riechen, dúhniti II. hauchen, wehen; duséti III. 2. vor Ärger schnauben (s: ch, ch iz s), prim. θυμοῦσαι: θυμός;

† DVORNI SVETNIK JOSIP ŠUMAN

duhtéti duften, prim. dehtéti, dihtéti (a, b), dúhtati schwer atmen. Pa tudi dúhtati v pomenu sinnen, recimo z duhom delati, izdúhtati aussinnen (Ogrinec, Slov. nar. 1876, broj 140) spada menda tusem; glede pomena prim. ποι-πνύ-ω ich schnaufe, podvojica k πνέF-ω ich wehe, hauche: πει-πνυμένος verständig (duhovit, G. Curtius o. c. 280), prim. n. ich pfeife: pffiffig; ἄF-ω ich wehe, αἶ-ρα Hauch, Luftzug; ἀF-ί-ω ich hauche, vernehme: ἐπαίω ich verstehe (G. Curtius o. c. 389, 390); sentio ich fühle (sinnlich): ich merke (geistig), sensus corporis: sensus animi; M. E. on- vonjati vohati (v-onj-ati, v-on-ch-ati: n. ahnen, got. anan denken Weigand D.Wb.; prim. tudi iz duhati (durch den Geruch auffindig machen, izdúha (zdúha), 2. die Erfindung (zaničlj.): gola izduha novejših piscev, to je tvoja izduha (zduha) P.; P. ima dúhtati = túhtati in